

32002R1972

7.11.2002

DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

L 305/1

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 1972/2002**z dnia 5 listopada 2002 r.****zmieniające rozporządzenie (WE) nr 384/96 w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 133,

uwzględniając wniosek Komisji,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzeniem (WE) nr 384/96 ⁽¹⁾ Rada przyjęła wspólne reguły ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej.
- (2) Celowe jest podanie wskazówek co do tego, kiedy strony mogą zostać uznane za powiązane do celów określenia dumpingu. Artykuł 143 rozporządzenia Komisji (EWG) 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiającego przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny ⁽²⁾ zawiera taką definicję, która odpowiada definicji określonej w art. 15.4 Porozumienia w sprawie stosowania art. VII Układu ogólnego w sprawie taryf celnych i handlu z 1994 r. ⁽³⁾
- (3) Artykuł 2 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 384/96 stanowi, między innymi, że w przypadku, gdy z powodu określonej sytuacji rynkowej sprzedaż produktu podobnego nie pozwala na dokonanie właściwego porównania, wartość zwykłą oblicza się w oparciu o koszt produkcji w kraju pochodzenia powiększony o uzasadnione koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne oraz kwotę zysku lub w oparciu o ceny eksportowe w zwykłym obrocie handlowym do właściwego państwa trzeciego, pod warunkiem że te ceny są reprezentatywne. Rozsądnie jest zapewnić określenie okoliczności mogących stanowić szczególną sytuację rynkową, w której sprzedaż produktu podobnego nie pozwala na właściwe porównanie. Takie okoliczności mogą na przykład powstać z powodu istnienia handlu barterowego i innych uzgodnień dotyczących przetwarzania

na warunkach niekomercyjnych lub innych przeszkód na rynku. W związku z tym sygnały z rynku mogą nie odzwierciedlać w prawidłowy sposób podaży i popytu, co z kolei może mieć wpływ na odpowiednie koszty i ceny i może również doprowadzić do powstania różnicy cen krajowych w stosunku do cen rynku światowego lub do cen na innych reprezentatywnych rynkach. Jest oczywiste, że żadne wyjaśnienie przedstawione w tym kontekście nie może być wyczerpujące, mając na uwadze duże zróżnicowanie możliwych szczególnych sytuacji rynkowych nieporównywalnych na właściwe porównanie.

- (4) Za właściwe uznaje się dostarczenie wskazówek w odniesieniu do tego, co należy zrobić, jeśli, na podstawie art. 2 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 384/96, zapisy nie odzwierciedlają właściwie kosztów związanych z produkcją i sprzedażą danego produktu, w szczególności w przypadkach, gdy z powodu szczególnej sytuacji rynkowej sprzedaż produktu podobnego nie pozwala na właściwe porównanie. W takich okolicznościach odpowiednie dane powinny być otrzymywane ze źródeł, które nie są dotknięte takimi zakłóceniami. Takimi źródłami mogą być koszty innych producentów lub eksporterów w tym samym kraju lub, w przypadku gdy do tych informacji nie ma dostępu lub gdy nie mogą one być wykorzystywane, wszelkie inne rozsądne źródła, w tym informacje z innych reprezentatywnych rynków. Odpowiednie dane mogą być wykorzystywane bądź do dostosowania niektórych pozycji zapisów danej strony, bądź, w przypadku gdy jest to niemożliwe, do określenia kosztów tej strony.
- (5) Artykuł 2 ust. 7 rozporządzenia (WE) nr 384/96, zmienionego w szczególności rozporządzeniem (WE) nr 905/98 ⁽⁴⁾ i rozporządzeniem (WE) nr 2238/2000 ⁽⁵⁾, przewiduje, między innymi, że w przypadku przywozu z Federacji Rosyjskiej wartość normalna będzie ustalona zgodnie z zasadami mającymi zastosowanie do krajów posiadających gospodarkę rynkową w odniesieniu do tych producentów, którzy wykażą, że warunki rynkowe przeważają w przypadku wytwarzania i sprzedaży przedmiotowego produktu. Mając na uwadze znaczny postęp dokonany przez Federację Rosyjską we wprowadzaniu warunków gospodarki rynkowej, jak uznano w konkluzjach ze szczytu Rosja – Unia Europejska w dniu 29 maja 2002 r., właściwe jest umożliwienie, aby wartość normalna dla eksporterów i producentów rosyjskich była ustalana zgodnie z przepisami art. 2 ust. 1–6 rozporządzenia (WE) nr 384/96.

⁽¹⁾ Dz.U. L 56 z 6.3.1996, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2238/2000, Dz.U. L 257 z 11.10.2000, str. 2.

⁽²⁾ Dz.U. L 253 z 11.10.1993, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 444/2002, Dz.U. L 68 z 12.3.2002, str. 11.

⁽³⁾ Dz.U. L 336 z 23.12.1994, str. 119.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 128 z 30.4.1998, str. 18.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 257 z 11.10.2000, str. 2.

- (6) Na podstawie art. 2 ust. 10 lit. i) rozporządzenia (WE) nr 384/96 dostosowania wartości normalnej i ceny eksportowej dokonywane są w przypadku, gdy naliczane są marże. Rozsądnie jest wyjaśnić, zgodnie ze stałą praktyką Komisji i Rady, że takie dostosowania powinny być również dokonywane, jeżeli strony nie działają na zasadzie relacji zleceniodawca – przedstawiciel, ale osiągają ten sam wynik ekonomiczny, działając jako nabywca i sprzedawca.
- (7) Rozporządzenie (WE) nr 384/96 nie wskazuje kryteriów, zgodnie z którymi eksporterowi, dla którego wartość normalna jest ustalona na podstawie art. 2 ust. 7 lit. a), może zostać przyznana indywidualna stawka celna obliczona poprzez porównanie tej wartości normalnej do indywidualnych cen eksportowych eksportera. Właściwe jest do celów przejrzystości i pewności prawnej ustanowienie jasnych kryteriów przyznawania takiego indywidualnego traktowania. Ceny eksportowe eksporterów objętych postanowieniami art. 2 ust. 7 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 384/96 mogą być zatem wzięte pod uwagę, gdy działalność wywozowa spółki jest swobodnie ustalana, gdy własność oraz kontrola spółki są wystarczająco niezależne oraz gdy interwencja państwa nie pozwala na obejście indywidualnych środków antidumpingowych. Takie indywidualne traktowanie może zostać przyznane eksporterom, co do których można udowodnić, na podstawie uzasadnionych roszczeń, że w przypadku przedsiębiorstw będących całkowicie lub częściowo własnością spółek zagranicznych lub wspólnych przedsiębiorstw mają oni swobodę wycofywania do kraju kapitału i zysków, że ceny eksportowe i wywożone ilości oraz warunki sprzedaży są swobodnie ustalane oraz że operacje wymiany są dokonywane po kursie rynkowym. Należy również wykazać, że większość udziałów znajduje się w posiadaniu osób prywatnych i że urzędnicy państwowi znajdujący się w zarządzie lub zajmujący kluczowe stanowiska kierownicze są w mniejszości lub że spółka jest wystarczająco niezależna od interwencji państwa.
- (8) Artykuł 18 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 384/96 stanowi, że w przypadku użycia dostępnych danych, wykorzystywane informacje są sprawdzane przez odniesienie do informacji pochodzących z kilku źródeł. Uznaje się za użyteczne określenie, że takie źródła mogą, gdzie właściwe, odnosić się również do danych dotyczących rynku światowego lub innych reprezentatywnych rynków.
- (9) W interesie pewności prawnej konieczne jest zapewnienie, że zmiany te powinny być stosowane jak najszybciej do wszystkich nowych dochodzeń,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 384/96 wprowadza się następujące zmiany:

1. w art. 2 ust. 1 dodaje się zdanie w brzmieniu:

„W celu ustalenia czy dwie strony są powiązane można wziąć pod uwagę definicję stron powiązanych określoną w art. 143

rozporządzenia Komisji (EWG) 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiającego przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny (*).

(*) Dz.U. L 253 z 11.10.1993, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 444/2002 (Dz.U. L 68 z 12.3.2002, str. 11).”;

2. w art. 2 ust. 3 dodaje się zdanie w brzmieniu:

„Domniemywa się, że określona sytuacja rynkowa przedmiotowego produktu w rozumieniu poprzedniego zdania powstaje, między innymi, w przypadku, w którym ceny są sztucznie zaniżone, gdy istnieje istotny handel barterowy lub gdy istnieją inne uzgodnienia dotyczące przetwarzania na warunkach niekomercyjnych.”;

3. w art. 2 ust. 5 po zdaniu pierwszym dodaje się zdanie w brzmieniu:

„Jeżeli koszty związane z produkcją i sprzedażą produktu stanowiącego przedmiot dochodzenia nie są stosownie odzwierciedlone w zapisach zainteresowanej strony, są one dostosowywane lub ustalane na podstawie kosztów innych producentów lub eksporterów w tym samym kraju lub, w przypadku gdy takie informacje nie są dostępne lub nie mogą być wykorzystywane, na każdej innej stosownej podstawie, łącznie z informacjami z innych reprezentatywnych rynków.”;

4. w art. 2 ust. 7 lit. b) zdanie pierwsze skreśla się wyrażenie „Federacji Rosyjskiej”;

5. w art. 2 ust. 10 lit. i) dodaje się zdanie w brzmieniu:

„Pojęcie »marże« należy rozumieć również jako obejmujące narzut uzyskiwany przez podmiot gospodarczy od produktu lub od produktu podobnego, jeżeli funkcje takiego podmiotu gospodarczego są podobne do funkcji przedstawiciela pracującego na zasadzie prowizji.”;

6. artykuł 9 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Cło antidumpingowe nakłada się w odpowiedniej wysokości dla każdego przypadku, w sposób niedyskryminujący, na przywóz towarów ze wszystkich źródeł, co do którego stwierdzono, że jest dumpingowy i powoduje szkodę, z wyłączeniem przywozu towarów ze źródeł, z których zobowiązania na podstawie niniejszego rozporządzenia zostały przyjęte. Rozporządzenie nakładające cło określa wysokość cła dla każdego dostawcy lub, jeżeli jest to niewykonalne oraz ogólnie, w przypadku zastosowania art. 2 ust. 7 lit. a), dla danego państwa dostawcy.

W przypadku gdy stosuje się art. 2 ust. 7 lit. a), ustala się jednakże indywidualne cło dla eksporterów, którzy mogą udowodnić, na podstawie należycie uzasadnionych roszczeń, że:

- a) w przypadku przedsiębiorstw, będących całkowicie lub częściowo własnością spółek zagranicznych lub wspólnych przedsiębiorstw, eksporterzy mają swobodę wycofywania do kraju kapitału i zysków;
- b) ceny eksportowe i wywożone ilości oraz warunki sprzedaży są swobodnie ustalane;

- c) większość udziałów znajduje się w posiadaniu osób prywatnych i że urzędnicy państwowi znajdujący się w zarządzie lub zajmujący kluczowe stanowiska kierownicze są w mniejszości lub że spółka jest wystarczająco niezależna od interwencji państwa;
- d) operacje wymiany są dokonywane po kursie rynkowym; oraz
- e) interwencja państwa nie pozwala na obejście środków antydumpingowych, jeżeli indywidualni eksporterzy korzystają z różnych stawek celnych.”;

7. w art. 18 ust. 5 dodaje się zdanie w brzmieniu:

„Takie informacje mogą zawierać istotne dane związane z rynkiem światowym lub z innymi reprezentatywnymi rynkami, gdy jest to właściwe.”

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się do wszystkich dochodzeń rozpoczętych na mocy rozporządzenia (WE) nr 384/96 po dacie wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 5 listopada 2002 r.

W imieniu Rady

T. PEDERSEN

Przewodniczący
